

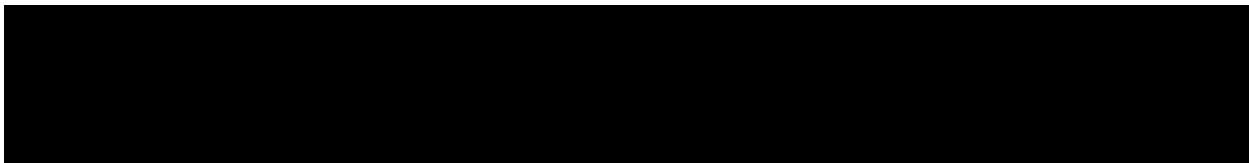
ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlom Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 1. dubna 2015 v Táboře **t a k t o :**

Obžalovaná

uznává se vinnou, že

dne 14. 2. 2013 v době od 12.45 do 13.40 hodin v Táboře, na náměstí Mikoláše z Husí čp. 43 – u Okresního soudu v Táboře při jednání ve věci sp. zn. 15 C 33/2012 žalobkyně [REDACTED] proti žalovaným [REDACTED] o určení vlastnického práva k nemovitostem, po řádném zákonném poučení, v procesním postavení svědka vypovídala nepravdivě, že, žalobkyni [REDACTED] v kanceláři předala finanční hotovost ve výši 136 000 Kč, kterou jí tam pro žalobkyni nechala žalovaná [REDACTED] a že na to má od žalobkyně [REDACTED] podepsaný příjmový pokladní doklad s datem 15. 2. 2010, který jí přímo viděla podepisovat,

tedy

jako svědek před soudem uvedla nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchala

přečin křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v délce 8 (osm) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v délce 22 (dvacet dva) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení byla slyšena obžalovaná, svědkyně [REDAKCE]
Jako listinné důkazy byly provedeny tr. oznámení, protokol o jednání a rozsudek OS Tábor sp. zn. 15C 33/2012, znalecký posudek z oboru písmoznaectví z tohoto spisu, rozsudek KS Č. Budějovice – pobočka Tábor sp. zn. 15Co 289/2014 a osobní výkazy obžalované.

Na základě těchto důkazů dospěl soud ke stejnému skutkovému závěru, jak byl uveden v návrhu na potrestání a ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obhajoba obžalované, která ve věci sp. zn. 15C 32/2012 u Okresního soudu v Táboře jako svědkyně potvrdila, že předala [REDAKCE] částku ve výši 136.000 Kč a že tato podepsala příjmový doklad o tom, že výše uvedenou finanční částku převzala, byla v plném rozsahu vyvrácena.

Předně svědkyně [REDAKCE] popřela, jak v civilním řízení o určení vlastnického práva k nemovitostem proti žalovaným [REDAKCE] vedené pod sp. zn. 15C 32/2012, tak v přípravném řízení i u hlavního líčení, že by jí obžalovaná předala částku 136.000 Kč a že by podepsala příjmový doklad. Jejímu tvrzení bylo uvěřeno jak v civilním řízení, tak i u odvolacího řízení krajského soudu, kde bylo rozsudkem Krajského soudu Č. Budějovice – pobočka Tábor potvrzeno, že povinností obžalované bylo předat [REDAKCE] částku 136.000 Kč a že takto učiněno nebylo. Příjmový doklad, který měl svědčit o tom, že obžalovaná předala [REDAKCE] výše uvedenou částku, jednoznačně o tomto nesvědčí. [REDAKCE] nepotvrdila, že takovýto doklad podepsala a ze znaleckého posudku z oboru písmoznaectví vyplývá, že sporný podpis na kupní smlouvě a na příjmovém dokladu není pravým podpisem [REDAKCE] Výpověď [REDAKCE] o tom, že jí nebyla předána výše uvedená částka, je mimo uvedené důkazy potvrzena i její dcerou, [REDAKCE]

Za dané důkazní situace je bezpečně prokázáno na základě výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] znaleckého posudku a rozhodnutí Okresního soudu v Táboře ve věci sp. zn. 15C 32/2012 a rozsudku Krajského soudu v Č. Budějovice – pobočka Tábor sp. zn. 15Co 289/2014, že obžalovaná skutečně ve věci řízení o určení vlastnického práva k nemovitostem po řádném zákonném poučení v procesním postavení svědka vypovídala nepravdivě, že [REDAKCE] v kanceláři předala finanční hotovost ve výši 136.000 Kč a že tato podepsala příjmový doklad o tom, že uvedenou částku převzala. Její obhajoba byla v celém rozsahu vyvrácena. Soud na základě provedených důkazů nemá žádné pochybnosti, že obžalovaná ve věci sp. zn. 15C 32/2012 jako svědek před soudem uváděla nepravdu o okolnostech, které měly podstatný význam pro rozhodnutí soudu. Za této důkazní situace svým jednáním naplnila po objektivní a subjektivní stránce znaky přečinu křivá výpověď a nepravdivý znalecký posudek podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Společenská nebezpečnost jednání v daném případě není zvyšována osobou obžalované ani samotným jednáním. Obžalovaná až do spáchání tr. činnosti žila řádným životem a tato skutečnost jí polehčovala. Naopak tím, že se k tr. činnosti nedoznala, nenapomáhala orgánům činným v tr. řízení a svého jednání nelitovala, se zbavila té nejpodstatnější polehčující okolnosti, která má rozhodující vliv při posuzování otázky trestu. Soud po zohlednění všech skutečností dospěl k závěru, že na obžalovanou lze působit mírnějším trestem, a to trestem odnětí svobody v trvání 8 měsíců, tj. trestem při samé spodní hranici tr. sazby, která se pohybuje od 6 měsíců do 3 let. S ohledem na to, že obžalovaná doposud nebyla soudně trestána, byl jí uložený trest podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 22 měsíců. Jde o dobu podstatně delší s tím, aby v ní obžalovaná prokázala, že šlo o mimořádné vybočení z mezí zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

V Táboře dne 1. dubna 2015

JUDr. Pavol LUKAČEJDA v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Grulová